

Μεσανατολικό...

Για να επιστρέψουμε στην Ελλάδα, έπρεπε τελικά να διασχίσουμε τη Μέση Ανατολή. Χαλάλι τα χιλιόμετρα...

THE WORLD OFFROAD
ΓΟΥΑΝΤΙΧΑΛΦΑ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
9 771105 128005 WO
AKHIS TEMPERIDHS A.T., ΒΟΥΛΑ ΝΕΤΟΥ

ΟΛΑ είναι όπως πριν. Τα λαϊκίζοντα πρωινάδικα, οι ατέρμονες λογομαχίες στα «παράθυρα», οι ακατάληπτες κόντρες βουλευτών και τηλεοπτικών μαϊντανών... Έχει ενδιαφέρον να βλέπεις μια χώρα να ταλαιπωρεί τόσο τον εαυτό της για μικροπροβλήματα. Νιώθουμε περίεργα. Περπατάμε στο δρόμο και ακούμε ελληνικά για πρώτη φορά έπειτα από 9,5 μήνες. Ύστερα από 291 μέρες συγκεκριμένα, 58.000 χλμ. και 41 περάσματα συνόρων - αν έχω μετρήσει σωστά. Από την πρώτη μέρα στη Θεσσαλονίκη παρουσιάζουμε συμπτώματα αμνησίας. Δύσκολο να θυμηθείς τι έχεις περάσει, λες και το μυαλό έχει μπει σε καραντίνα. Τόσες εμπειρίες, τόσες περιπέτειες συνθλιβονται τώρα από το πολιτισμικό σοκ της επαναφοράς στην πατρίδα-της προσωρινής, αλλά απότομης αυτής επαναφοράς. Οι μόνες εικόνες που αναδύονται είναι από τη διαδρομή του τελευταίου μήνα, αυτήν που μας οδήγησε από το Σουδάν πίσω στην Ελλάδα μέσω Σαχάρας, Σινά, Μέσης Ανατολής και Τουρκίας. Ένα οδοιπορικό εκτός αρχικού σχεδίου, που τελικά άξιζε τον κόπο...

Πιάνουμε Μεσόγειο

Στη Γουάντι Χάλφα -τη βορειότερη πόλη του Σουδάν- αισθάνεσαι σαν να βρίσκεσαι στο τέλος του κόσμου. Είναι μια πόλη μέσα στην έρημο, εκεί ακριβώς όπου ο Νείλος μετατρέπεται σε λίμνη, στην τεχνητή λίμνη Νάσερ. Ένα λιμάνι σκονισμένο, με λίγα μαγαζιά στο κέντρο και απέξω άντρες να καπνίζουν σία (ναργιλέ). Την ηρεμία -για να μην πούμε αφασία- της καθημερινότητας ταράζει μία φορά την εβδομάδα το τρένο που έρχεται -αν έρχεται...- από το Χαρτούμ και το φέρι που ξεμπαρκάρει από την αντίθετη κατεύθυνση, το Ασουάν. Οι τέσσερις μέρες που περάσαμε εκεί πίνοντας το ένα τσάι μετά το άλλο ήταν οι τελευταίες μας στη μαύρη Αφρική. Σε 17 ώρες ταξιδιού η κουρτίνα έπεσε και όταν σηκώθηκε στο Ασουάν νιώσαμε ότι βρισκόμαστε στο σπίτι μας. Πού να ξέραμε...

Η Αίγυπτος, βλέπετε, έμμελλε να είναι το ορμητήριό μας για την Ελλάδα. Συνηθισμένοι στην αισθητική της Αφρικής, μας έκαναν εντύπωση οι ασφάλτινοι δρόμοι, τα βαμμένα πεζοδρόμια, τα πάρκα, τα κρουαζιερόπλοια στο Νείλο και οι λευκοί τουρίστες που περιδιαβαίνουν την Κορνίς, την παραλιακή λεωφόρο. Ο μαζικός τουρισμός κυριαρχεί στη χώρα των Φαραώ. Μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις φανατικών ισλαμιστών το 1997 στο Λούξορ και το 2005 στο Σαρμ ελ Σέιχ, τα μέτρα ασφαλείας παραμένουν σε πλήρη ισχύ. Για να πας στο ναό του Ραμσή του Β' στο Αμπού Σίμπελ, πρέπει να ξηπνήσεις στις 3:00 π.μ., να βρεις το κονβόι στις 4:00 π.μ., και να φτάσεις στις 7:00 π.μ. ανάμεσα σε δεκάδες τουριστικά λεωφορεία. Στις 9:00 π.μ. ο αρχαιολογικός χώρος, που ευτυχώς βρίσκεται στις όχθες, και όχι στον πάτο της λίμνης Νάσερ (μεταφέρθηκε εξ ολοκλήρου με πρωτοβουλία της UNESCO το 1968!), ερημώνει και πάλι. Για να οδηγήσεις από το Ασουάν μέχρι το Κάιρο μέσα από την κοιλάδα του Νείλου, υποχρεωτικά πρέπει να ακολουθήσεις τα καραβάνια με αστυνομική συνοδεία, που ξεκινούν προκαθορισμένες ώρες. «Υποχρεωτική» είναι στην Αίγυπτο και η ξενάγηση στους πολυάριθμους αρχαιολογικούς χώρους, οι περισσότεροι από τους οποίους βρίσκονται εκατέρωθεν του μεγαλύτερου ποταμού του κόσμου. Δεν είχαμε διάθεση να εντριφθούμε στην ιστορία της χώρας μαζί με κοπάδια τουριστών, οπότε επιλέξαμε το ασφάλτινο μονοπάτι μέσα από τη Σαχάρα. Τη διασχίσαμε για δεύτερη φορά, από τον νότο προς το βορρά όμως. Οκτώ μήνες μετά το πέρασμά μας από το Μαρόκο και τη Μαυριτανία, είδαμε μια άλλη Σαχάρα, γέματη ηλεκτροφόρα καλώδια, κεραίες κινητής τηλεφωνίας και οσάσεις που έχουν μετατραπεί σε ολόκληρες πόλεις, όπως την Ντάλα, τη ΑλΧάρκα, τη Φαράφρα και τη Σίβα, που την είχε ανακαλύψει ο Μέγας Αλέξανδρος.

Αποχαιρέτησα τη Σαχάρα με νοσταλγία και φτάσαμε στο Κάιρο. Δεν είναι δυνατόν να εξαντλήσεις την εκπληκτική αυτή πόλη των 16 εκατ. κατοίκων σε δύο μέρες και κάτι. Πάντως, επισκεφτήκαμε τις πυραμίδες και το αιγυπτιακό μουσείο. Πάνω απ' όλα, αξίζει ο περίπατος στο εσωτερικό της μεγάλης πυραμίδας του Χέοπος. Κατασκευή από άλλο πλανήτη ο τεράστιος διάδρομος που οδηγεί στην αίθουσα από γρανίτη, που περιέχει τη σαρκοφάγο του Χέοπος. **Πώς την έφτιαξαν, αλήθεια, 4.500 χρόνια πριν;**

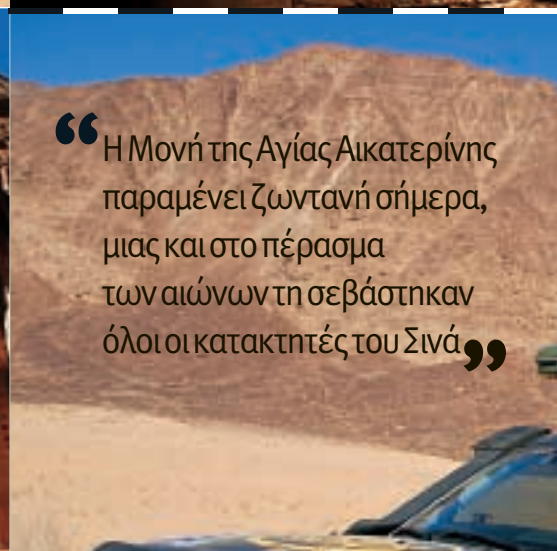
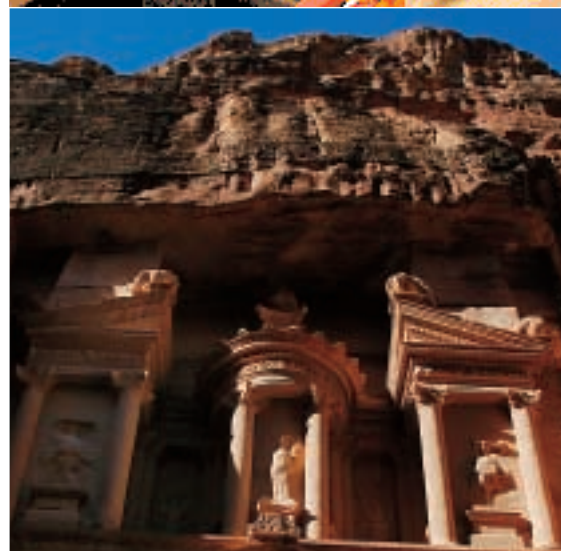
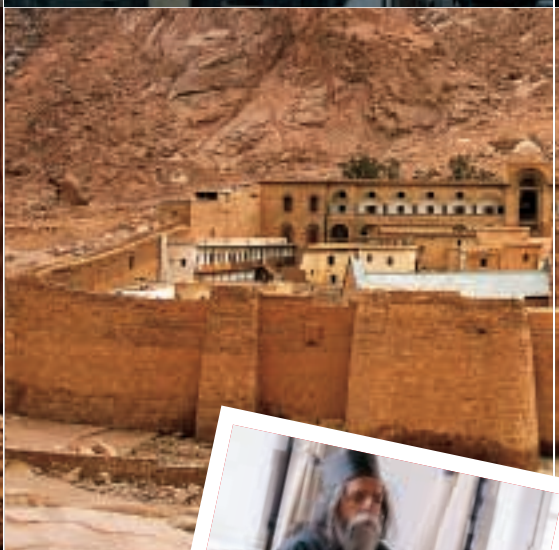
Στο Κάιρο η μεγάλη μας ανησυχία δεν είχε αρχαιολογικό, αλλά πρακτικό χαρακτήρα: Πώς θα διασχίζαμε τη Μεσόγειο; Είχαμε πληροφορίες ότι δεν υπήρχε από την Αίγυπτο πλοίο της γραμμής για την Ελλάδα ή την Ιταλία. Στην Αλεξάνδρεια μωριστήκαμε ύστερα από καιρό Μεσόγειο, αλλά έπρεπε να την εγκαταλείψουμε και πάλι. Πήραμε μια βαθιά ανάσα, πήγαμε στο Σινά και από εκεί περάσαμε στην Ιορδανία και τη Συρία.

Μετνευλογία των μοναχών

Μη μας ζητήσετε φωτογραφία με τα πλοία να περνούν από τη διώρυγα του Σουέζ, γιατί απλά δεν έχουμε. Χωρίς να το καταλάβουμε, μπήκαμε στη σήραγγα που οδηγεί προς τη χερσόνησο του Σινά, ενώ επικρατούσε αμμοθύελλα. Το Σινά είναι μια άλλη Αίγυπτος. Έρημος, με μνημειώδη ομορφιά, χάρη στους κατακόκκινους ορεινούς όγκους που φτάνουν μέχρι τη θάλασσα -την Ερυθρά Θάλασσα. Το περίεργο είναι ότι σ' αυτόν τον άγριο τόπο έχουν φτιαχτεί τα πιο τουριστικά θέρετρα της Αιγύπτου: η Χουργκάντα, το Σαρμ ελ Σέιχ, η Ντακάμπ, η Νουέιμα. Κορυφαίοι προορισμοί για καταδύσεις με μπουκάλι. Δεν είχαμε δίπλωμα PADI, ούτε διάθεση για μαθήματα με τέτοιες θερμοκρασίες, οπότε είπαμε να αποχαιρέτησουμε τη χώρα ύστερα από ένα προσκύνημα στη Μονή της Αγίας Αικατερίνης, η οποία βρίσκεται σε υψόμετρο 1.600 μ., κάτω ακριβώς από την κορυφή όπου, κατά τις γραφές, ο Θεός παρέδωσε τις δέκα εντολές στο Μωυσή. Η Μονή, που κατασκεύασε τον 4ο αιώνα μ.Χ. η Αγία Ελένη και επέκτεινε τον 6ο αιώνα ο Ιουστινιανός, παραμένει ζωντανή σήμερα, μιας και στο πέρασμα των αιώνων τη σεβάστηκαν όλοι οι κατακτητές του Σινά. Ακόμα και ο Μωάμεθ έβαλε την υπογραφή του για την προστασία της. Σήμερα ζουν εκεί 27 μοναχοί, μερικοί από τους οποίους αγγίζουν τα όρια της αγιότητας, παρά την τουριστική εκμετάλλευση του ιερού χώρου. Από τις 9 το πρωί επελαύνουν δεκάδες τουριστικά λεωφορεία (με ορθόδοξους Ρώσους, κυρίως) για να προσκυνήσουν. Μετά το μεσημέρι η Μονή επανέρχεται στους γαλίνιους ρυθμούς της. Για τους Έλληνες, η φιλοξενία των μοναχών είναι συγκινητική. Δεκτήκαμε την πρόσκλησή τους, και διανυκτερεύσαμε μαζί τους. Ήταν μια βραδιά που δε θα ξεχάσουμε ποτέ. Μας έδωσε κουράγιο για να συνεχίσουμε προς τη Μέση Ανατολή...

Φαραωνική γραφειοκρατία

Από την εποχή των Φαραώ πρέπει να κρατάει το γραφειοκρατικό σύστημα της Αιγύπτου - δεν εξηγείται αλλιώς. Η δαιδαλώδης διαδικασία που απαιτείται για να βάλεις το αυτοκίνητό σου στη χώρα πρέπει να αποτεθεί παγκόσμια αποκλειστικότητα. Αφού πληρώσεις στο τελωνείο παράβολο 65 ευρώ, για να σφραγίσουν το πολύπτυχο, σε στέλνουν στην Τροχαία, όπου πρέπει να συμπληρωθούν διάφορα χαρτιά και αποδείξεις. Μετά πρέπει να βρεις εμπειρογνώμονα για να ελέγξει αριθμό πηλασίου και κινητήρα, να τον επιστρέψεις στην Τροχαία, να πας στην κρατική ασφαλιστική εταιρεία για σφάλεια, να ξαναπάς στην Τροχαία, να βρουν ένα ζευγάρι πινακίδες και να πληρώσεις ένα χαμηλό παράβολο (6-7 ευρώ), για να τυπώσουν το αιγυπτιακό δίπλωμα οδήγησης. Σκεφτείτε ότι στις υπηρεσίες αυτές κανένας δε μιλάει αγγλικά, ενώ όλα τα έγγραφα που περνούν από τα χέρια σου είναι στα αραβικά. Ύστερα από αυτήν τη δοκιμασία, μπορείς πλέον να οδηγήσεις το αυτοκίνητό σου στην Αίγυπτο...

“ Η Μονή της Αγίας Αικατερίνης παραμένει ζωντανή σήμερα, μιας και στο πέρασμα των αιώνων τη σεβάστηκαν όλοι οι κατακτητές του Σινά, ”

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Έκταση: 1.001.450 χ.κμ.
Πληθυσμός: 74,9 εκατ.
Σύνορα: Σουδάν, Λιβύη, Ισραήλ, παλαιστινιακό εδάφη
Πρωτεύουσα: Κάιρο
Τηλ. κωδικός: +20
Ώρα: GMT+2
Γλώσσα: Αραβικά

ΙΟΡΔΑΝΙΑ

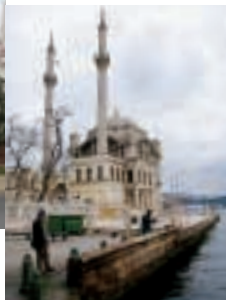
Έκταση: 89.342 χ.κμ.
Πληθυσμός: 5,7 εκατ.
Σύνορα: Ισραήλ, παλαιστινιακό εδάφη, Συρία, Ιράκ, Σαουδική Αραβία
Πρωτεύουσα: Αμάν
Τηλ. κωδικός: +962
Ώρα: GMT+2
Γλώσσα: Αραβικά

ΣΥΡΙΑ

Έκταση: 185.180 χ.κμ.
Πληθυσμός: 18 εκατ.
Σύνορα: Ιορδανία, Ιράκ, Λίβανος, Ισραήλ, παλαιστινιακό εδάφη, Τουρκία
Πρωτεύουσα: Δαμασκό
Τηλ. κωδικός: +963
Ώρα: GMT+2
Γλώσσα: Αραβικά

ΤΟΥΡΚΙΑ

Έκταση: 779.452 χ.κμ.
Πληθυσμός: 71,1 εκατ.
Σύνορα: Συρία, Ιράν, Ιράκ, Γεωργία, Αρμενία, Ελλάδα
Πρωτεύουσα: Άγκυρα
Τηλ. κωδικός: +90
Ώρα: GMT+2
Γλώσσα: Τουρκικά

Ομαλή προσγείωση

Για να περάσουμε τον κόλπο της Άκαμπα, και να φτάσουμε στην Ιορδανία, έπρεπε να υπομείνουμε για άλλη μια φορά τη σαδιτική γραφειοκρατία των αιγυπτιακών τελωνείων στο λιμάνι της Νουέιμπα. Ορκίστηκε να μην ξαναπατήσουμε στη χώρα αυτή, τουλάχιστον με αυτοκίνητο - τέτοιο ήταν το τρέξιμο από γραφείο σε γραφείο μέχρι να παραδώσουμε τις πινακίδες. Το πλοίο, που ήταν να αναχωρήσει στις 3:00 μ.μ., έφυγε λίγο πριν από τα μεσάνυχτα - τόσο καλά οργανωμένοι είναι οι Αιγύπτιοι. Όπως καταλαβαίνετε, νιώσαμε λύτρωση όταν μπήκαμε στην Ιορδανία. Εκεί μοιάζουν όλα να λειτουργούν ρολόι, χώρια που η χώρα αυτή δεν έχει καμία σχέση με εκείνη που είχα αντικρίσει δεκατέσσερα χρόνια πριν. Αυτοκινητόδρομοι και τουριστική ανάπτυξη, όλα, σε υπερθετικό βαθμό. Καθαρή σαν ελβετική πόλη η Άκαμπα, την οποία αφήσαμε πριν καλά καλά ξυπνήσει. Η οικιστική ανάπτυξη εκεί είναι εντυπωσιακή.

Βλέποντας από ψηλά την Άκαμπα και δίπλα ακριβώς τη νεότερη Εϊλάτ του Ισραήλ, μπορείς να φανταστείς γιατί αυτή η γη ήταν μερικά χρόνια πριν μια από τις πιο «θερμές» του πλανήτη. Η διπλανή λωρίδα γης κατακτήθηκε από τους Ισραηλινούς με τον Πόλεμο των Έξι Ημερών, ώστε να έχουν σήμερα πρόσβαση και αυτοί στην Ερυθρά Θάλασσα. 70 χλμ. βορειοδυτικά είναι το προστατευμένο πάρκο Γουάντι Ραμ, ένα σουρεαλιστικής ομορφιάς κομμάτι της αραβικής ερήμου. Εκεί ζήσαμε την τελευταία μας νύχτα στην έρημο, αν και άξιζε να μείνουμε μία εβδομάδα μαζί με τους βεδουΐνους, τους μόνους που έχουν δικαίωμα να κατοικούν και να τρέφουν τα κοπάδια τους στο σεληνιακό αυτό τοπίο. Κάτι ήξερε ο Λόρενς της Αραβίας, που έζησε στα μέρη αυτά, αλλά και ο Ντέιβιντ Λιντς, που γύρισε εκεί σκηνές της ομώνυμης επικής ταινίας. Για εμάς ήταν μια από τις ομορφότερες εικόνες που αντικρίσαμε σε όλο το ταξίδι. Όσο δε για το άλλο κινηματογραφικό σκηνικό (βλ. Ιντιάνα Τζόουνς) της Πέτρας; Μπορεί να ασφυκτιά από τουρίστες, ωστόσο παραμένει ένας μαγευτικός χώρος για ατέλειωτους περιπάτους στην ιστορία των Ναβαταίων, που εγκαταστάθηκαν εκεί τον 3ο αιώνα π.Χ., για να ελέγξουν το εμπόριο προς την Αραβία.

Η Ιορδανία είναι μια φτωχή χώρα, χωρίς πετρέλαιο, αλλά δεν το δείχνει. Φαντάζει πιο ανεπτυγμένη, τόσο από την Αίγυπτο όσο και από τη Συρία, παρ' ότι οι δύο τελευταίες έχουν μεγάλα αποθέματα μαύρου χρυσού. Το νεότευκτο αυτό βασίλειο, βλέπετε, είχε πάντα αγαστέρες σχέσεις με τη Δύση (βλ. ΗΠΑ). Σήμερα, ο 42χρονος βασιλιάς Αμπντουλάχ-γιος του Χουσεΐν, που κυβέρνησε για μισό αιώνα- είναι ο αδιαμφισβήτητος ηγέτης, χάρη σε μια πολιτική προπαγάνδας, που ξεκινά από τις χιλιάδες φωτογραφίες του σε κάθε γωνιά της χώρας και φτάνει σε κίτς βιντεοκλίπ με τον ίδιο πρωταγωνιστή στην τηλεόραση. Καλό παιδί φαίνεται...

Τόσο στην Ιορδανία όσο και στη Συρία καταλαβαίνεις πόσο κοντά ήταν και παραμένει η Ελλάδα στη Μέση Ανατολή, χάρη όχι μόνο στους πολυάριθμους αρχαιολογικούς χώρους της ελληνιστικής περιόδου, αλλά και στην αισθητική των πόλεων, σε σύγκριση με τις δικές μας. Οι άχρωμες, άναρχα δομημένες πολυκατοικίες κυριαρχούν, ενώ τα μουσικά ακούσματα δεν απέχουν και τόσο από τα δικά μας σκυλο-τοϊφιτετέλια. Περπατώντας στο Αλέπο ή στη Δαμασκό της Συρίας, μόνο οι αραβικές επιγραφές σου θυμίζουν ότι δε βρίσκεσαι στην Ελλάδα. Ωστόσο, στην παλιά πόλη της Δαμασκού, που βρίσκεται στο κέντρο, προστατευμένη από ένα ρωμαϊκό τείχος, χτυπά η καρδιά της Μέσης Ανατολής. Εκατοντάδες μαγαζιά με μπακίρια, χαλιά, ρούχα και παπούτσια. Βρίσκεται εκεί, ανάμεσα σε παραδοσιακά εστιατόρια και καφέ, στέκια όπου η σίσα (ναργιλέ) κυριαρχεί ως καθημερινή δραστηριότητα.

Όπως καταλαβαίνετε, θα μπορούσαμε ακόμη να έχουμε κολλήσει σ' αυτά τα λημέρια, αν δεν αισθανόμασταν την έλξη της πατρίδας ύστερα από τούς μήνες απουσίας. Ούτε που καταλάβαμε πώς διασχίσαμε τα 2/3 της Τουρκίας, από τα Άδανα μέχρι την Κωνσταντινούπολη, μέσω Καππαδοκίας και Άγκυρας. Με το «καλημέρα» αισθανθήκαμε οικεία στη γειτόνα χώρα, που μας φάνηκε Ευρώπη. Αυτοκινητόδρομοι, εμπορικά κέντρα με multiplex κινηματογράφους, δρόμοι, ακριβό καύσιμο και τιμές κοντά στις δικές μας για φαγητό και καφέ μάς προσγείωσαν ομαλά στην ελληνική πραγματικότητα. Με την αγωνία που επικρατούσε, κλειστήκαμε στο Discovery και διασχίσαμε σε δύο μέρες τη χώρα - που ήταν τυμμένη στα λευκά-, ενώ μείναμε και δύο βράδια στην Κωνσταντινούπολη. Τέτοια πόλη δεν την προσπερνάς, κι ως γνωρίζεις ότι θα ξαναπεράσεις από εκεί στο δρόμο προς την Ινδία. Λίγο Μπεσίκτας, λίγο Σουλταναχμέτ, βάλε και μια ξενάγηση στην Αγία Σοφία - ήταν το απαραίτητο επιδόρπιο πριν πάρουμε το δρόμο για τους Κήπους. Συγκινητική η στιγμή που βγήκαν όλοι οι αστυνομικοί για να μας υποδεχτούν στα σύνορα. Όσο για την επαναφορά στην Ελλάδα; Όλα ίδια μας φάνηκαν, απλώς εμείς είμαστε λίγο διαφορετικοί. Δε χρειάζεται να την πληγώνουμε τόσο πια με την κριτική μας. Μια χαρά χώρα είναι, όταν δεν καίγονται τα δάση της.

Η καλύτερη, αν δεν κάνεις το λάθος να ανοίξεις την τηλεόραση..._A.T.

Πώς οδηγούν;

Οι Αιγύπτιοι είναι ιδιόζουσα περίπτωση. Δε λογαριάζουν προτεραιότητες, βγαίνουν αναδιώξιμους μπροστά σου στις διασταυρώσεις, αφήνουν μονόδρομους και Stop, στριβούν αριστερά από τη δεξιά λωρίδα, ενώ μάλιστα έχουν ακρωματοψφία, αν κρίνουμε από το ότι στο Κάιρο οι περισσότεροι σηματοδότες έχουν καταργηθεί. Η πρωτεύουσα είναι η σπόηλη χαρά του... Ελληνάρα: Εκεί μπορείς να κάνεις όλες τις «μαγκιές» που ονειρεύεσαι, χωρίς να εκνευριστεί κανένας γύρω σου. Όλοι οδηγούν έτσι, και κανένας δεν τα βάζει με τον άλλο. Το καλύτερο; Τη νύχτα κυκλοφορούν με τα φώτα σβηστά και σου κάνουν σιναΐο, αν έρχεσαι από απέναντι με τα μεσάια. Απίστευτοι τύποι, δικαία αξίζουν το βραβείο χειρότερης οδήγησης σε όλη την Αφρική. Δίπλα τους οι Ιορδανοί οδηγού μοιάζουν με Ελβετούς... Οι Σύριοι οδηγούν καλό στην εθνική, και μόνο οι ταξιτζήδες είναι κίπης επιθετικοί στις μεγάλες πόλεις, όπως στη Δαμασκό και στο Αλέπο. Βέβαια, ύστερα από την εκπαίδευση στην Αίγυπτο τίποτα δε σου κάνει εντύπωση. Όσο για τους Τούρκους; Έχουν σημειώσει μεγάλη βελτίωση, και σήμερα -ακόμα και οι ταξιτζήδες στην Κωνσταντινούπολη- οδηγούν σχετικά πολιτισμένα. Αντίθετα με αυτό που συνέβαινε παλιά, το κόκκινο το σέβονται, κι αυτό εν μέρει χάρη στους σύγχρονους σηματοδότες με ένδειξη εναπομείναντος χρόνου για το πράσινο και το κόκκινο.

FAQ

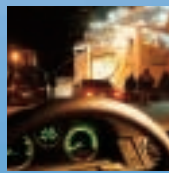
Κόστος ντίζελ: Αίγυπτος: 0,75 αιγυπτιακές λίρες (0,09 ευρώ), Ιορδανία: 0,33 δηνάρια, Συρία: 7 συριακές λίρες (0,09 ευρώ), Τουρκία 2,5-2,6 τουρκικές λίρες (1,4-1,45 ευρώ)
Κόστος βίζα: Αίγυπτος: 17,5 ευρώ (στην Αντίς Αμπέμπα), Ιορδανία: Δωρεάν (σύνορα), Συρία: 20 δολάρια (σύνορα) **Κόστος φέρι (2 άτομα-αυτοκίνητο):** Γουάντι Χαλφα-Ασούν: 620-670 δολάρια (2η, 1η θέση), Νουέιμπα-Άκαμπα: 300 δολάρια, Πυραμίδες Γκίζας: 50 λίρες, Πέτρα: 21 δηνάρια, Αγία Σοφία: 10 τουρκικές λίρες **Ισοτιμίες: 1 ευρώ = 8 αιγυπτιακές λίρες, 1,04 δηνάρια, 74,7 συριακές λίρες, 1,75 τουρκικές λίρες**

INFO: Πού βρίσκεται τώρα το Discovery3 της αποστολής μας; Πληκτρολογήστε: www.theworldoffroad.com

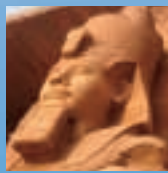
TA NEA TOY DISCOVERY

Ένδειξη χιλιόμετρα: 65.353, **Χλμ. ταξιδιού:** 57.853, **Χλμ. διαδρομής:** 6.145, **Λίτρα ντίζελ:** 761,6, **Λίτρα/100 χλμ.:** 12,4

Παρατηρήσεις: Στη Γουάντι Χαλφα επικειρήσαμε να καθαρίσουμε τις σιαγόνες του χειροφρένου (που είχαν κολλήσει από την πούδρα της ερήμου), αλλά ανεπιτυχώς, οπότε μείναμε χωρίς χειρόφρενο μέχρι την Ελλάδα. Στη Σαχάρα αντικαταστήσαμε τα μπροστινά τακάκια των φρένων, τα οποία άντεξαν από τη Ναμίμπια. Στην Πέτρα πήλαμε και τα πίσω, προληπτικά. Στην Αίγυπτο τέθηκε ξαφνικά εκτός λειτουργίας το ABS και το DSC. Σύμφωνα με το διαγνωστικό IDS, παρουσιάστηκε βλάβη στον αισθητήρα του ABS στον πίσω αριστερό τροχό. Υποθέτουμε ότι σφειλεται στο πετρέλαιο που εισχώρησε στους τροχούς ύστερα από οδήγηση στη βρεγμένη -και γεμάτη κατακάθι- άσφαλτο πριν από το Λούξορ. Στη Συρία η κεντρική μονάδα έθεσε σε λειτουργία ασφαλείας τον κινητήρα όλο και πιο συχνά. Από το τηλέφωνο ο μηχανικός μας, Σπύρος Κοπίσιδης, σήμανε συναγερμό: κατήχησε άμεσα το φίλτρο, αλλιώς κινδυνεύει η αντάμ του common rail». Καθώς δε μας είχε μείνει εφεδρικό φίλτρο, στο Αλέπο προχωρήσαμε σε καθαρισμό του παλιού, που είχε κάνει 31.000(!) χλμ. (Ναμίμπια-Συρία). Από τότε δεν παρουσιάστηκε το παραμικρό πρόβλημα. Θα το κρατήσουμε ως συλλεκτητικό, αφού κίωνετε τα πετρέλαια όλης της Αφρικής... Βουλωμένοι ήταν και το φίλτρο στην έξοδο του εφεδρικού ρεζερβουάρ, με αποτέλεσμα να μην έρχεται πετρέλαιο στο κυρίως ρεζερβουάρ. Στη Δαμασκό το πήλαμε κι αυτό. Στην Αθήνα, μαζί με το απαραίτητο σέρβις, το αυτοκίνητο θα περάσει από γενικό έλεγχο, παρ' ότι χάρη άκρας υγιείας, με εξαίρεση τις προαναφερθείσες λεπτομέρειες. Ύστερα από τόση ταλαιπωρία, τώρα μπορούμε να το φωνάζουμε δυνατά: Παλιό και το Discovery!

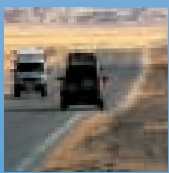
14-15/01/2008
Γουάντι Χαλφα, 51.708 χλμ.: Θεωρούμε διαβαστήρια, βγάζουμε εισπνοή και περιμένουμε με αγωνία το φέρι από Ασούν.
16/01/2008
Αίγυπτι Νόσφ, 51.739 χλμ.: Επιδρομίζουμε στο φέρι για Ασούν, αφήνοντας τα κλειδιά του Discovery στο Σουδανό πράκτορα. Μεγάλη αγωνία...
17/01/2008
Ασούν, 51.739 χλμ.: Μονοήμερο εκδρομή με πελωρείο στον αρχαιολογικό χώρο Αμπου Σίμπελ σε κοντά μαζί με εκατοντάδες τουρίστες. Το Discovery ξεκινά στις 5:00 μ.μ. από Γουάντι Χαλφα.
18/01/2008:
Ασούν, 51.739 χλμ.: Παρακαλούμε μέσω Υπερτελ-χάρη στον πομπό θέσης της Navarino Telecom- την πορεία του Discovery στη λίμνη Νόσφ.

19-20/01/2008:
Ασούν, 51.739 χλμ.: Δύο μέρες στο τρέξιμο μέχρι να βάλουμε το αυτοκίνητο στην Αίγυπτο.
21/01/2008
Ασούν, 52.052 χλμ.: Μάταια προσπαθούμε να κινηθούμε εκτός κονιά στην εθνική. Πρώτη βροχή στο Λούξορ ύστερα από τρία χρόνια.
22/01/2008
Αί Χαλφα, 52.419 χλμ.: Παίρνουμε το δρόμο της ερήμου για Κάιρο, ώστε να αποφύγουμε τα κονιά.
23/01/2008
Φαράφα, 52.929 χλμ.: Εύκολο χιλιόμετρο μέχρι την επόμενη όψη. Τελευταία μας διασκεύαση στα Σαχάρα.
24/01/2008
Κάιρο 53.488 χλμ.: Γεύση από την κίνηση του Κάιρου. Βρίσκουμε κάμινγκ στα περικύματα της πόλης.
25-26/01/2008
Κάιρο, 53.570 χλμ.: Περιήγηση στις πυραμίδες της Γκίζας, στο αιγυπτιακό μουσείο και στο κέντρο του Κάιρου.

27-28/01/2008
Αλεξάνδρεια, 53.831 χλμ.: Με την επίδοια να βρούμε πλοίο για Ελλάδα, ταξιδεύουμε στην πιο ελληνική πόλη της Αιγύπτου.
29/01/2008
Νουέιμπα, 54.565 χλμ.: Από τη Μεσόγειο στον κόλπο της Άκαμπα μέσω Σουέζ συνημερών. Αμμοθύελλα 10 μ.μ. στην διαδρομή. Ύπνος σε παραδοσιακό κάμινγκ.
30/01/2008
Μονή Αγίας Αικατερίνης, 54.703 χλμ.: Αποφασίζουμε για το πλοίο προς Άκαμπα. Στην Αγία Αικατερίνη οι μοναχοί μάς υποδέχονται εγκάρδια. Ο υπαγράφων φίλοφενείσει στη Μονή, ενώ η θερμοκρασία είναι υπό το μηδέν.
31/01/2008
Κάιρος Άκαμπα, 54.841 χλμ.: Ύστερα από μια γαλήνια νύχτα στο Θεοδόσιο όρος, παίρνουμε το πλοίο για Ιορδανία με καθυστέρηση οκτώ ωρών. Ξενύχτι στο πλοίο και άφιξη στην Άκαμπα ξημερώματα.

01/02/2008
Γουάντι Ραμ, 55.002 χλμ.: Διασκεύαση σε ένα κινηματογραφικό περιβάλλον μέσα στην έρημο.
02/02/2008
Πέτρα, 55.180 χλμ.: Κιόρια στο δρόμο για Γουάντι Μούσα. Ύστερα από ένα χαμάμ και το απαραίτητο κρεμάδι, περνούμε για ύπνο στο πάμφανο Valentine Inn.
03/02/2008
Αμάν, 55.431 χλμ.: Μέχρι το μεσημέρι περιηγηθούμε στην Πέτρα και μετά οδηγούμε προς την πρωτεύουσα. Διασκεύαση στο κεντρικό Ξενοδοχείο Palace.
04/02/2008
Δαμασκό (Συρία), 55.630 χλμ.: Περνάμε στα σύνορα και φτάνουμε στη Δαμασκό. Βραδινή περιήγηση στην παλιά πόλη και δείπνο στο Al Khashali, το αγαπημένο εστιατόριο του προέδρου Μουσάρ αλ Ασάν - με 12 ευρώ!
05/02/2008
Αλέπο, 55.993 χλμ.: Προβλήματα τροφοδοσίας λόγω βροχικού φίλτρο πετρελαίου. Διασκεύαση σε κεντρικό πάρκινγκ της πόλης.

06/02/2008
Καποδοκία (Τουρκία), 56.404 χλμ.: Γεύση από Ευρώπη ο αυτοκινητόδρομος προς τη Λάνα. Ύστερα από ένα σιναΐο στα Άδανα, κατασκηνώνουμε σε βενζινοστάθια.
07/02/2008
Κωνσταντινούπολη, 57.143 χλμ.: Όλα είναι πελά στην Καποδοκία, αλλά ο αυτοκινητόδρομος είναι καθαρός. Παρακάμπτουμε την Άγκυρα και κατασκηνώνουμε σε πάρκινγκ έξω από την Πόλη.
08/02/2008
Κωνσταντινούπολη, 57.215 χλμ.: Ταχύρρυθμη ξενάγηση στην παγωμένη Πόλη και ύπνος στο εκπαιδευτικό κέντρο Αλίππε δίπλα στην Αγία Σοφία.
09/02/2008
Θεσσαλονίκη, 57.850 χλμ.: Στους Κήπους οι αστυνομικοί μάς υποδέχονται εγκάρδια. Μεσάνυχτα φτάνουμε στη Θεσσαλονίκη και κοιμώμαστε στα σπία μας... δέκα μήνες μετά. Ημέρα σταθμός η σημερινή...

